

under Udarbejdelsen af sine store, samfundsopbyggende Planer kom han i Tankerne Gang efter Gang tilbage til en Flaske Champagne, der hin Aften paa Grund af deres pludselige Opbrud var bleven staaende næsten urørt efter dem i Restaurationen.

Vinduerne ud til det Fri stod gjerne aabne, naar han arbejdede; og af og til stak den gamle Højbaadsmand sit kalotprydende Hoved ind for at spørge til hans Befindende, eller Madam Olufsen stillede en Kop rygende Kaffe ind i Vindueskarmen og bad ham »dog at unde sig Stunder til at trække Vejret«. Havde den gode Kone en Tid frygtet for, at hendes Yndlings-Loggerende helt skulde bukke under for Hovedstadens mange farlige Fristelser paa samme Maade som adskillige andre af de to Dusin unge Mennesker, for hvem hun i sit lange Nybodersliv havde været en moderlig Beskytter, saa gik hendes Bekymringer nu snarest i modsat Retning.

»Tag nu og drik den Kaffetaar, mens den er varm,« kunde hun sige i den kommanderende Tone, hvormed hun plejede at skjule sine gode Følelser.

»Vel, Madam Overhøjbaadsmand!« svarede da Per og rettede sig paa militær Vis med Haanden til Panden, tændte derpaa sin lille Shagpipe og satte sig ligesom i gamle Dage op i Vindueskarmen med Benene dinglede ude